

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 140)

z dnia 14 maja 2026 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 140)

14 maja 2026 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Marka Krzakały (KO)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, oraz posła **Krzysztofa Truskolaskiego (KO)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

- I. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, zmieniającego rozporządzenia (UE) 2019/942, (UE) 2019/943 i (UE) 2024/1789 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) 2022/869 (COM(2025) 1006 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP;
- II. w trybie art. 11 ust. 1 Ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Ogólnych (26 maja 2026 r.), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (2025/0900(APP), COM(2025)570, 571);
- III. przygotowaną w trybie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację dla Sejmu i Senatu RP o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2025 r. (przewodnictwo Danii w Radzie Unii Europejskiej) (druk nr 2422);
- IV. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych w formacie ministrów ds. rozwoju w dniu 18 maja 2026 r.

W posiedzeniu udział wzięli: **Ignacy Niemczycki** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Konrad Wojnarowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii wraz ze współpracownikami, **Mariusz Mościborski**, **Iwona Orzełowska**, **Marta Różga-Modrzejewska** goście zaproszeni przez Klub Parlamentarny Polska 2050 oraz prof. dr hab. **Zbigniew Czachór** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz** i **Monika Włodarska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej; **Konrad Kuszel** – ekspert ds. legislacji w Biurze Ekspertyz i Ocen Skutków Regulacji i **Mirosław Gwiazdowicz** – główny specjalista ds. systemu gospodarczego w BEOS oraz **Michał Gajewski** – legislator z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Marek Krzakała (KO):

Dzień dobry państwu, otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, ministrów, a także towarzyszące im osoby.

Przechodzimy do pkt I, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, zmieniającego rozporządzenia 2019/942,

2019/943 i 2024/1789 oraz uchylającego rozporządzenie unijne 2022/869 (COM(2025)1006 wersja ostateczna) oraz odnoszącego się do niego projektu stanowiska rządu.

Rząd reprezentuje podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii, pan minister Konrad Wojnarowski. Widziałem, że jest obecny. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii Konrad Wojnarowski:

Dzień dobry. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, bardzo dziękuję za możliwość udziału w dzisiejszym posiedzeniu oraz za zaproszenie do przedstawienia informacji w przedmiocie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej i odnoszącego się do niego projektu stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozporządzenie TEN-E stanowi jedno z podstawowych narzędzi realizacji celów polityki energetycznej Unii Europejskiej poprzez ustalanie zasad opracowania i wyboru projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, tak zwanych projektów PCI, oraz projektów będących przedmiotem wzajemnego zainteresowania, tak zwanych projektów PMI, które są kluczowe dla budowania wspólnego rynku energii. Uzyskanie statusu projektu PCI lub PMI otwiera także drogę do możliwości pozyskania finansowania z Instrumentu „Łącząc Europę”.

W ocenie Komisji Europejskiej cele rozporządzenia TEN-E pozostają w dużej mierze aktualne, natomiast wymagane jest wyeliminowanie niedociągnięć, co ma zapewnić zgodność ram prawnych dla wspierania zdekarbonizowanego, konkurencyjnego i odpornego systemu energetycznego.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dostrzega istotną rolę transgranicznej infrastruktury energetycznej i na przestrzeni lat realizował szereg ważnych projektów w tym zakresie, na przykład infrastruktura gazowa służąca dywersyfikacji dostaw czy elektroenergetyczna związana z synchronizacją państw bałtyckich z systemem Europy kontynentalnej.

W sektorze energii elektrycznej połączenia transgraniczne mogą służyć integracji rynków, a także poszerzać możliwości wzajemnego wsparcia operatorów, na przykład w przypadku napiętej sytuacji bilansowej. Połączenia międzysystemowe, choć istotne, nie są jednak same w sobie wystarczające dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zasadniczo popiera rozwój odpornej i bezpiecznej infrastruktury energetycznej w ramach transeuropejskich sieci energetycznych jako element wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego Unii Europejskiej oraz jej zdolności reagowania na wyzwania geopolityczne. W szczególności istotne jest wspieranie inwestycji o znaczeniu strategicznym, w tym projektów o charakterze podwójnego zastosowania, tak zwanych *dual-use*, które przyczyniają się zarówno do zapewnienia ciągłości dostaw energii, jak i zwiększenia odporności infrastruktury krytycznej w sytuacjach kryzysowych.

W projekcie rozporządzenia TEN-E pozytywnie oceniamy silniejsze zaakcentowanie kwestii bezpieczeństwa projektów infrastruktury energetycznej, w tym propozycję uzupełnienia kategorii dotyczącej energii elektrycznej o inwestycje w urządzenia, instalacje zaprojektowane w celu zwiększenia odporności krytycznych elementów sieci. Przykładem już realizowanego projektu nakierowanego na zwiększenie bezpieczeństwa może być wspólny projekt operatorów przesyłowych z Polski, Litwy, Łotwy i Estonii dla zwiększenia odporności infrastruktury krytycznej związanej z synchronizacją państw bałtyckich.

W ocenie rządu Rzeczypospolitej Polskiej uzasadnione byłoby także objęcie zakresem TEN-E projektów ochrony, bezpieczeństwa i odporności infrastruktury energetycznej innej niż elektroenergetyczna. Rząd popiera realistyczne podejście do planowania sieci, oparte przede wszystkim na podejściu oddolnym, to jest na analizach operatorów systemów sieciowych, z uwzględnieniem istniejących procesów koordynacji na poziomie regionalnym i unijnym.

W tym kontekście wątpliwości rządu budzi przede wszystkim propozycja przygotowywania jednego scenariusza centralnego przez Komisję Europejską dla projektowania sieci, a także nadmiernej centralizacji procesu identyfikacji potrzeb w zakresie infrastruktury. W ocenie rządu zarówno projektowanie sieci, jak i identyfikacja potrzeb infrastrukturalnych powinny silnie uwzględniać państwa członkowskie, krajowe organy regulacyjne i operatorów systemów w tych procesach.

Ponadto rząd Rzeczypospolitej Polskiej zgłasza zastrzeżenia do propozycji rozwiązań, które ograniczają możliwość wydatkowania środków finansowych z ograniczeń zdolności przesyłowych generowanych w danym państwie członkowskim. Propozycja ogranicza dotychczasową

wiodącą rolę krajowych organów regulacyjnych i operatorów systemu przesyłowego w optymalnym wydatkowaniu tych środków.

Inne aspekty propozycji, w tym rozszerzenie podziału kosztów projektów PCI na inne niż tylko bezpośrednio zaangażowane państwa członkowskie, na które oddziałuje dany projekt lub przyspieszenie procedur pozwoleńowych, rząd RP uważa za kierunkowo dobry pomysł. Uchwycenie kosztów i korzyści takich projektów jest jednak metodologicznie trudne, należy więc pozostawić krajowym organom regulacyjnym odpowiednią elastyczność do negocjowania porozumień o podziale kosztów.

Jednakże podkreślamy, że kluczowe jest, aby państwa członkowskie zachowały dużą elastyczność w zakresie oceny oraz dostosowywania krajowych procedur, w tym na przykład kwestii milczącej zgody dla wyżej wspomnianych projektów. W ocenie rządu uzasadnione jest wprowadzenie nowej kategorii projektów PCI lub PMI, tak by pod pewnymi określonymi warunkami projekty związane z gazem ziemnym mogły ubiegać się o miejsce na unijnej liście projektów.

Rząd RP widzi także potrzebę zapewnienia dofinansowania na szczeblu UE dla projektów inwestycyjnych ukierunkowanych na zapewnienie potencjału zaopatrzenia w paliwo w zakresie infrastruktury i sprzętu podwójnego zastosowania w szerszym kontekście bezpieczeństwa Polski i Unii Europejskiej. Połączenie istniejącego w Polsce systemu ropociągów z systemami europejskimi oraz wybudowanie niezbędnej infrastruktury paliwowej, w tym rurociągów na wschodniej flance i jej integracja z już funkcjonującą siecią, jest kluczowym wyzwaniem. Pozwoli to na zabezpieczenie ciągłych dostaw paliwa w trakcie ewentualnych konfliktów zbrojnych, co jest niezbędne dla zachowania zdolności operacyjnych przez siły zbrojne. Uprzejmie dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Krzakała (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Posłem sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Danuta Jazłowiecka. Pani poseł, bardzo proszę o zabranie głosu.

Poseł Danuta Jazłowiecka (KO):

Dziękuję, panie przewodniczący.

Pan minister bardzo szczegółowo omówił tę sprawę. Niemniej jednak spróbuję przedstawić to, co przygotowałam. Według przedstawionych...

Przewodniczący poseł Marek Krzakała (KO):

Pani poseł, trochę głośniejsze, a państwa proszę o ograniczenie głośności rozmów.

Poseł Danuta Jazłowiecka (KO):

Według przedstawionych analiz do 2040 r. sieci energetyczne w Unii Europejskiej będą wymagały inwestycji rzędu ponad 1 bln euro, aby mogły na przykład zintegrować potrzebne ponad 2 TW mocy z odnawialnych źródeł energii. To pokazuje skalę wyzwań, ale także skalę możliwości rozwoju gospodarczego. Niemniej szczególnie ważnym elementem przyszłego systemu energetycznego jest rozwój gospodarki wodorowej. Wodór, w tym wodór syntetyczny, ma szansę stać się jednym z kluczowych nośników energii w sektorach, które trudno jest bezpośrednio zelektryfikować. Mam tu na myśli przemysł ciężki, transport morski czy lotniczy. Dlatego rozwój infrastruktury umożliwiającej produkcję, transport i magazynowanie oraz przyspieszenie realizacji transgranicznych projektów infrastrukturalnych i wzmocnienie bezpieczeństwa fizycznego i cyberbezpieczeństwa infrastruktury transgranicznej jest bardzo istotne dla utrzymania, wręcz wzmocnienia konkurencyjności Europy.

W sektorze energii elektrycznej połączenia transgraniczne mają służyć integracji rynków, a także poszerzać możliwości wzajemnego wsparcia operatorów, na przykład w przypadku napiętej sytuacji bilansowej. Warto także odwołać się do wniosków raportu Maria Draghiego dotyczącego przyszłości konkurencyjności Europy.

Tu mam też taką prośbę, nie tylko do państwa i do państwa ministerstwa, ale do wszystkich ministerstw, żebyśmy w przypadku spraw związanych z ochroną klimatu, spraw związanych z transformacją energetyczną, przytaczali przy każdym przypadku, że walczymy o konkurencyjność Europy. Bo często mówimy o klimacie, a jednak społeczeństwo nie ma tej świadomości, że walcząc o klimat, walczymy przede wszystkim o konkurencyjność Europy.

Wracając do raportu, raport ten jasno wskazuje, że jednym z najważniejszych warunków utrzymania konkurencyjności europejskiej gospodarki jest zapewnienie stabilnych, bezpiecznych i przystępnych cenowo dostaw energii, a tym samym konieczne jest dokończenie tworzenia

wewnętrznego rynku energii poprzez fizyczne połączenia międzysystemowe, efektywniejsze wykorzystywanie energii i ograniczanie zależności od importowanych paliw kopalnych. Tu jeszcze powtórzę: i ograniczanie zależności od importowanych paliw kopalnych.

W tym celu Komisja Europejska zaproponowała szereg rozwiązań, w szczególności zapewnienie, aby projekty ujęte w planach rozwoju sieci i wybrane jako PCI i PMI odpowiednio i skutecznie zaspokajały zidentyfikowane potrzeby w zakresie infrastruktury, z należytym uwzględnieniem rozwiązań nieprzewodowych; ułatwienie korzystania z narzędzi podziału kosztów w celu szybszego wdrażania transgranicznych projektów infrastrukturalnych; uproszczenie i przyspieszenie procedur wydawania pozwoleń na transgraniczne projekty dotyczące infrastruktury energetycznej, w tym właśnie PCI i PMI, dla dotrzymania istniejących terminów oraz zwiększenie bezpieczeństwa fizycznego i cyberbezpieczeństwa czy odporności transgranicznej infrastruktury energetycznej.

W ocenie rządu cele są słuszne. Niemniej jednak niepokojąca jest nadmierna ingerencja w prawo państw członkowskich. W kontekście tych strategicznych zadań rząd słusznie zgłasza zastrzeżenia do propozycji rozwiązań. Mam tu na myśli redukcję możliwości wydatkowania środków finansowych z ograniczeń zdolności przesyłowych generowanych w danym państwie członkowskim, tym samym ograniczając dotychczasową wiodącą rolę krajowych organów regulacyjnych i operatorów systemu przesyłowego w optymalnym wydatkowaniu tych środków, a także ograniczając elastyczność planowania infrastruktury energetycznej czy pośredniego wpływu na możliwość kształtowania krajowych priorytetów inwestycyjnych, czy samej struktury zaopatrzenia w energię.

Zgłoszono także zastrzeżenia wobec propozycji dotyczących mechanizmu milczącej zgody przy wydawaniu pozwoleń dla projektów PCI i PMI, wskazując na ryzyko powstania niejasności w krajowych procedurach administracyjnych oraz możliwość utrudnienia właściwej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.

Do potencjalnych rodzajów ryzyka należy zaliczyć możliwość współfinansowania przez Polskę części projektów infrastrukturalnych realizowanych poza jej terytorium w ramach mechanizmu transgranicznego podziału kosztów, ewentualny wpływ regulacji na koszty funkcjonowania systemu energetycznego i poziom taryf sieciowych, a także możliwość zwiększania znaczenia priorytetów infrastrukturalnych wyznaczanych na poziomie Unii Europejskiej przy planowaniu inwestycji energetycznych. Nie można również wykluczyć występowania lokalnych konfliktów społecznych związanych z realizacją inwestycji infrastrukturalnych.

Dlatego też tak podkreślam właśnie tę konkurencyjność, bo konkurencyjność rozumiemy, na konkurencyjności nam zależy, a w związku z różnymi manipulacjami i fake newsami na temat ochrony środowiska, nie zawsze społeczeństwo akceptuje tego typu rozwiązania.

Patrząc pod kątem celów strategicznych dla osiągnięcia konkurencyjności gospodarczej, w tym m.in. dokończenia tworzenia wewnętrznego rynku energii i fizycznych połączeń międzysystemowych oraz efektywniejszego wykorzystania energii i ograniczenia zależności od importowanych paliw kopalnych, rekomenduję poparcie stanowiska rządu w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wytycznych transeuropejskiej infrastruktury energetycznej COM(2025) 1006. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Krzakała (KO):

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z pań i panów posłów chciałby zabrać głos? Widzę, że zgłasza się pani poseł sprawozdawczyni. Czy ktoś jeszcze chce zabrać głos? Nie widzę.

Bardzo proszę, pani poseł.

Posel Danuta Jazłowiecka (KO):

Panie ministrze, według propozycji Komisji Europejskiej krajowy system energetyczny będzie uczestniczył w finansowaniu części inwestycji realizowanych poza terytorium Polski, jeżeli Polska zostanie uznana za beneficjenta projektu. Może to potencjalnie oddziaływać na koszty funkcjonowania systemu energetycznego oraz pośrednio na poziom taryf sieciowych, a tym samym na koszty energii ponoszone przez przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe. Jednocześnie nie można wykluczyć, że w przypadku części projektów transgranicznych korzyści gospodarcze będą rozłożone nierównomiernie pomiędzy państwa uczestniczące w przedsięwzięciu. Jak to ma działać w praktyce i jak duże zagrożenie to generuje? Mam tu na myśli przede

wszystkim te połączenia, które będą dotyczyły krajów Unii Europejskiej z krajami trzecimi. Jak to w praktyce będzie wyglądało?

Przewodniczący poseł Marek Krzakała (KO):

Więcej zgłoszeń nie widzę.

Panie ministrze, bardzo proszę o odpowiedź.

Podsekretarz stanu w ME Konrad Wojnarowski:

Czyli pani poseł głównie pyta, jak rozumiem, o projekty PMI, tak? Te zewnętrzne.

Posel Danuta Jazłowiecka (KO):

Nie tylko o te, bo w krajach Unii Europejskiej też mogą być pewne komplikacje.

Podsekretarz stanu w ME Konrad Wojnarowski:

Dziękuję. Tak. Tutaj na pewno organy regulacyjne będą się między sobą dogadywać w tym zakresie. Natomiast jeśli chodzi o szerszą, kompleksową odpowiedź, to pozwoliłaby pani poseł, że odpowiedzielibyśmy na piśmie.

Posel Danuta Jazłowiecka (KO):

Oczywiście, bo myślę, że to jest bardzo ważne. Dziękuję.

Podsekretarz stanu w ME Konrad Wojnarowski:

OK. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Krzakała (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. W takim razie oczekujemy na tę odpowiedź.

Więcej zgłoszeń nie widzę. Chciałbym zaproponować następującą konkluzję: stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu dokument o sygnaturze COM(2025) 1006 wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu.** Czy jest sprzeciw? Nie widzę.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do rozpatrzenia pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 Ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady ds. Ogólnych, które odbędzie się w dniu 26 maja 2026 r., w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach.

Rząd reprezentuje sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, pan minister Ignacy Niemczycki. Panie ministrze, proszę bardzo o przedstawienie informacji.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Ignacy Niemczycki:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni panowie posłowie, szanowne panie posłanki, agenda posiedzenia Rady ds. Ogólnych 26 maja zawiera dwa punkty legislacyjne. W ramach listy A, to jest dokumentów przyjmowanych bez dyskusji, planowane jest przyjęcie zmian w europejskim akcie wyborczym. Temat ten już omawialiśmy tutaj, na Komisji, w marcu, kiedy ustalaliśmy stanowisko Rady UE do negocjacji z Parlamentem Europejskim. Stanowisko rządu nie uległo zmianie. Popieramy projekt ukierunkowanej zmiany europejskiego aktu wyborczego. Celem jest umożliwienie czasowego odstępstwa od obowiązku osobistego głosowania przez posłanki do Parlamentu Europejskiego w określonym czasie przed i po porodzie.

Drugim punktem o charakterze legislacyjnym jest kolejny etap negocjacji, dyskusji o wieloletnich ramach finansowych na lata 2028–2034. Na posiedzeniu w maju będziemy dyskutować o powiązaniach między ramami finansowymi a jednolitym rynkiem. Dla Polski silny, jednolity rynek to oczywiście fundament konkurencyjności i odporności Unii Europejskiej. Ambitna agenda jednolitego rynku, jego dalsza integracja, znoszenie barier i zwiększanie innowacyjności są polskimi priorytetami.

Uczestnictwo w jednolitym rynku potencjalnie wywołuje jednak zróżnicowane skutki dla pracowników, przedsiębiorstw i regionów, dlatego polityka spójności jest i musi pozostać podstawowym elementem jednolitego rynku. Konieczna jest kontynuacja wysiłków na rzecz tego, by wszystkie terytoria, wszyscy obywatele i obywatelki czerpali korzyści z integracji rynku. Aby jednolity rynek mógł prawidłowo funkcjonować i w pełni realizować swój potencjał,

wymaga także solidnych podstaw w postaci rozwiniętej infrastruktury, obejmującej drogi, linie kolejowe, porty oraz połączenia energetyczne, o czym już wcześniej dzisiaj państwo rozmawialiście. W tym kontekście popieramy także zwiększenie budżetu Instrumentu „Łącząc Europę”. Podkreślamy także rosnące znaczenie bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej oraz mobilności wojskowej jako integralnego elementu odporności i funkcjonowania jednolitego rynku.

W dyskusji o Europejskim Funduszu Konkurencyjności z kolei wskazujemy na konieczną osobną ścieżkę dla małych i średnich przedsiębiorstw. Ważne jest, aby budżet unijny zapewnił odpowiednie wsparcie działań, m.in. w zakresie realizacji strategii jednolitego rynku, jego cyfryzacji, zwiększania innowacyjności, wspierania MŚP, uproszczeń i zmniejszania obciążeń administracyjnych, rozwoju narzędzi współpracy i egzekwowania przepisów unijnych. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Krzakała (KO):

Bardzo dziękuję panu ministrowi. Czy są jakieś pytania do pana ministra? Nie widzę.

W takim razie chciałbym zaproponować następującą konkluzję: stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych na posiedzeniu Rady ds. Ogólnych w dniu 26 maja 2026 r., w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy**. Czy jest sprzeciw? Nie widzę.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia informacji dla Sejmu i Senatu RP o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie od lipca do grudnia 2025 r. – przewodnictwo Danii w Radzie Unii Europejskiej. Jest to druk nr 2422.

Uprzejmie informuję, że marszałek Sejmu skierował w dniu 14 kwietnia 2026 r. do Komisji do Spraw Unii Europejskiej w celu rozpatrzenia przedstawioną przez Radę Ministrów informację przygotowaną w ramach realizacji art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Przypomnę, że zgodnie z art. 125a regulaminu Sejmu Sejm rozpatruje informację o udziale RP w pracach Unii Europejskiej. Informację tę doręcza się posłom i przesyła do Komisji do Spraw Unii Europejskiej, która po jej rozpatrzeniu przedstawia Sejmowi projekt uchwały o jej przyjęciu lub odrzuceniu. Następnie Sejm podejmuje uchwałę o przyjęciu lub odrzuceniu informacji. Uchwała Sejmu może również zawierać ocenę tejże informacji. Informacja ta została przyjęta przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 2 kwietnia 2026 r.

Rząd reprezentuje, podobnie jak wcześniej, pan minister Ignacy Niemczycki. Panie ministrze, proszę o przedstawienie informacji.

Sekretarz stanu w MSZ Ignacy Niemczycki:

Dziękuję.

Szanowny panie przewodniczący, przedstawiam dzisiaj państwu już 44. sprawozdanie Rady Ministrów dla Sejmu i Senatu z udziału Polski w pracach Unii Europejskiej. Królestwo Danii pełniło prezydencję po raz ósmy w historii. Przypomnę, że objęło tę rolę po prezydencji polskiej. Razem z Danią i Cyprem jesteśmy w tak zwanym trio.

Prezydencja duńska pod hasłem „Silna Europa w zmieniającym się świecie” zaproponowała dwa hasła przewodnie: „Bezpieczna Europa” oraz „Konkurencyjna i zielona Europa”. Realizując hasło „Bezpieczna Europa”, Dania podejmowała inicjatywy mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa zewnętrznego i niezależności Unii Europejskiej. Te obszary zaangażowania to obszary szczególnie istotne dla Polski. Przypomnę, że wieloaspektowe bezpieczeństwo było priorytetem polskiej prezydencji w Radzie, dlatego mocno wspieraliśmy Danię w tych pracach. Doceniamy wysiłki duńskiej prezydencji podjęte w celu kontynuacji wszechstronnego wsparcia Unii Europejskiej dla Ukrainy oraz ograniczenia potencjału Rosji i Białorusi. Przy zaangażowaniu Polski Rada przyjęła 18. i 19. pakiet sankcji wobec Rosji, obejmujący m.in. rosyjski sektor energetyczny i finansowy. Wprowadzono zakaz zakupu, importu oraz transferu skroplonego gazu ziemnego z Rosji. W czasie prezydencji Danii prowadzone były także prace nad pożyczką dla Ukrainy. Rada Europejska w grudniu zdecydowała o udzieleniu Ukrainie pożyczki w oparciu o wspólny dług zabezpieczony rezerwą budżetową Unii Europejskiej.

Kontynuując działania polskiej prezydencji, Duńczycy uzgodnili z Parlamentem Europejskim ostateczny tekst „Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego” (EDIP). Polska aktywnie uczestniczyła w tych pracach, wskazując na konieczność wypracowania rozwiązań uwzględniających specyfikę krajowych sektorów obronnych.

Uczestniczyliśmy także w pracach nad wdrażaniem zapisów Białej Księgi w sprawie przyszłości europejskiej obronności oraz tak zwanej mapy drogowej europejskiej obronności 2030, w tym realizacji projektu flagowego Straży Wschodniej Flanki.

W zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego Dania kontynuowała prace w zakresie reformy polityki migracyjnej i polityki azylowej. Polska konsekwentnie sprzeciwiała się zapisom paktu przy jednoczesnym wspieraniu działań, które pomagają skutecznie przeciwdziałać nielegalnej migracji. W grudniu prezydencja osiągnęła wstępne porozumienie z Parlamentem Europejskim w sprawie przepisów dotyczących rozporządzenia w odniesieniu do ustanowienia wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie UE, co ma umożliwić państwom członkowskim sprawniejsze odrzucanie bezzasadnych wniosków o ochronę międzynarodową.

Osiągnięto również porozumienie w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia o koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, które umożliwi odsyłanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową do właśnie bezpiecznego kraju trzeciego.

Warto podkreślić, że w zakresie szeroko rozumianego bezpieczeństwa duńska prezydencja kontynuowała działania na rzecz promowania i poszanowania podstawowych wartości europejskich. Jej działania były spójne z konkluzjami polskiej prezydencji na temat wzmacniania odporności demokratycznej Unii Europejskiej, z czego bardzo się cieszę. Opublikowane przez Komisję w listopadzie 2025 r. komunikaty dotyczące europejskiej tarczy demokracji oraz strategii Unii Europejskiej na rzecz społeczeństwa obywatelskiego uwzględniają zasadnicze postulaty Polski dotyczące wzmocnienia roli społeczeństwa obywatelskiego w przeciwdziałaniu zagraźnym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje.

Polska wspierała także działania prezydencji w ramach polityki rozszerzenia. Konsekwentnie uznajemy rozszerzenie za strategicznie ważne z perspektywy bezpieczeństwa Polski i całej Unii Europejskiej. Dania podchodziła do tych spraw ambitnie. Mimo utrzymującego się weta Węgier kontynuowany był proces technicznych negocjacji z Ukrainą i Mołdawią. Z Albanią oficjalnie utworzono ostatni klaster negocjacyjny dotyczący zasobów rolnictwa i spójności.

W ramach priorytetu „Konkurencja i zielona Europa” Polsce zależało na uproszczeniu prawa unijnego i utrzymaniu nadanego przez naszą prezydencję szybkiego tempa prac w tej sprawie. Kontynuowaliśmy prouproszczeniową aktywność na wszystkich forach, a dodatkowo uzgodniliśmy w kraju 55 postulatów uproszczeń i zmian prawa UE, które promujemy w Unii Europejskiej w celu wzmocnienia przemysłu, rolnictwa, innowacji, infrastruktury i mobilności, w tym wojskowej, oraz dostępu do kapitału. Mówiąc tak zupełnie wprost, przygotowaliśmy *non-paper* ze wszystkimi resortami, który odpowiada na wiele potrzeb zgłaszanych przez biznes.

Prezydencja duńska, którą wspieraliśmy, doprowadziła do osiągnięcia kompromisu z Parlamentem Europejskim w sprawie trzech pakietów uproszczeniowych, tak zwanych Omnibusów, i przyjęła stanowisko Rady do kolejnych trzech. Porozumienie wypracowano m.in. w sprawie Omnibusu IV dotyczącego małych spółek o średniej kapitalizacji, gdzie Polska optowała za ułatwieniami w prowadzeniu działalności gospodarczej, szczególnie dla MŚP.

W zakresie Omnibusu III dotyczącego rolnictwa postulowaliśmy natomiast ograniczenie wymogów administracyjnych i elastyczność w wyborze instrumentów wsparcia. Także dzięki naszemu zaangażowaniu rozwiązania te zostały odzwierciedlone w rozporządzeniu przyjętym pod koniec duńskiej prezydencji.

Polsce udało się uzyskać twarde zapisy prawne wskazujące na odłożenie wejścia w życie ETS2 o rok. W konkluzjach Rady Europejskiej z października uzyskaliśmy również akceptację dla uelastycznienia polityki klimatycznej. Wskazano m.in. na potrzeby zmiany systemu ETS2, ale także standardów emisyjnych dla nowych samochodów. Rada ostatecznie uzgodniła swoje stanowisko w sprawie rewizji europejskiego prawa o klimacie.

Polska wynegocjowała kilka istotnych postulatów, jak na przykład wyżej wspomniane odroczenie wejścia w życie ETS2 o rok, uwzględnienie roli jednostek międzynarodowych w osiąganiu unijnego celu, możliwość rewizji celu i warunki jego rewizji dzięki zapisaniu w europejskim prawie o klimacie klauzuli przeglądowej.

Prezydencji udało się również osiągnąć wstępne porozumienie polityczne z Parlamentem Europejskim w sprawie pakietu farmaceutycznego. Możecie państwo pamiętać, że uważaliśmy wynegocjowanie tego pakietu na poziomie Rady za duży sukces polskiej prezydencji. Tak też to postrzegały funkcjonujące w Polsce firmy farmaceutyczne.

Trwały prace nad WRF, wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2028–2034. Tutaj aktywnie wspieraliśmy prezydencję w tym, żeby w tej dyskusji iść do przodu. Podkreślaliśmy nasze priorytety,

czyli politykę spójności, wspólną politykę rolną i obronność, w tym zwłaszcza mobilność wojskową. Cieszę się, że wiele podjętych przez prezydencję duńską projektów to jest kontynuacja tego, co zaczęła polska prezydencja, co dowodzi też tego, że po pierwsze nasza skuteczność w Unii Europejskiej jest znacząca, a po drugie, że warto współpracować w trio, bo wtedy jesteśmy w stanie konsekwentnie przez te półtora roku realizować w jakichś ramach podejście polityczne. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Krzakała (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze, za przedstawione informacje.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z pań i panów posłów chciałby zabrać głos?

Zgłasza się pani poseł Danuta Jazłowiecka. Pani poseł, bardzo proszę.

Poseł Danuta Jazłowiecka (KO):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Panie ministrze, miałabym chyba trzy pytania. Pierwsze moje pytanie dotyczy Albanii. Negocjacji z Albanią i przyjmowania przez Albanie *acquis communautaire*. Z tego, co zrozumiałam, to jest już przyjęty jakiś ostatni rozdział i chciałam się dowiedzieć, jak dalej będą wyglądały negocjacje i czy już jest mniej więcej oceniany czas, kiedy Albania będzie mogła być przyjęta do Unii Europejskiej?

Drugie moje pytanie dotyczy Omnibusa. Gdyby pan mógł troszeczkę więcej powiedzieć na temat tych zmian, jakie dotyczą Omnibusa w rolnictwie, czyli obniżenia wymagań administracyjnych dla rolnictwa – czego one dotyczą?

I ostatnie pytanie: kolejna perspektywa finansowa 2028–2034 – na jakim poziomie zaangażowania są negocjacje? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Krzakała (KO):

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Czy są jeszcze inne zgłoszenia? Nie widzę.

Panie ministrze, oddaję panu głos.

Sekretarz stanu w MSZ Ignacy Niemczycki:

Dobrze. Dziękuję, pani poseł. Nie na wszystkie pytania, przyznaję się, jestem w stanie tak z głowy odpowiedzieć. Jeżeli chodzi o Omnibusa rolniczego, to będę musiał wrócić na piśmie, bo po prostu te Omnibusy często są bardzo techniczne, więc przyznaję, że jest taki moment, kiedy po prostu patrzymy, czy idzie dobrze, czy nie, natomiast czasem zrozumienie konkretnych zapisów jest pewnym wyzwaniem.

Jeżeli chodzi o Albanie, to faktycznie już jesteśmy w końcówce tego procesu, ale to nie oznacza, że już wiemy, jaka jest data. Państwem, które potencjalnie mogłoby najszybciej dołączyć – trwają prace grupy roboczej w Radzie – jest jednak Czarnogóra. A jeśli chodzi o Albanie, to w ostatnim czasie pojawiły się tam w przestrzeni publicznej pewne wypowiedzi, które są, delikatnie mówiąc, niekoniecznie zgodne z wartościami zapisanymi w unijnych traktatach. Natomiast oczywiście Polska dalej zabiega i wspiera proces rozszerzenia, w tym o Albanie.

Jeżeli chodzi o wieloletnie ramy finansowe, to prowadzimy dyskusję, natomiast nie uważam, żeby te negocjacje poszły znacząco do przodu. Poszły, jeżeli chodzi o negocjowanie aktów sektorowych, czyli rozporządzeń dotyczących konkretnych programów, ale tam jeszcze nie definiujemy kwot. A rozumiem, że pani poseł pyta o, że tak powiem, czapę finansową.

Poseł Danuta Jazłowiecka (KO):

Tak naprawdę to byłam ciekawa, na jakim są poziomie zaangażowania, by móc mniej więcej ocenić, czy znowu z opóźnieniem będziemy wdrażać to wszystko.

Sekretarz stanu w MSZ Ignacy Niemczycki:

Dążymy do tego, żeby tak nie było. Wszyscy sobie zdają sprawę z tego, że jest pewien limit czasowy.

Przewodniczący poseł Marek Krzakała (KO):

Dziękuję, panie ministrze.

Pani poseł, pani otrzyma jeszcze odpowiedź. Będzie pani miała dużo lektur, bo już w poprzednim punkcie otrzyma pani odpowiedź pisemną i teraz też.

Wiecej zgłoszeń nie widzę. Proponuję, aby Komisja przyjęła następujący projekt uchwały:
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje informację Rady Ministrów o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2025 r. (przewodnictwo Danii w Radzie Unii Europejskiej), przygotowaną w związku z realizacją art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Czy jest sprzeciw? Nie ma. Nie widzę, nie słyszę.

Stwierdzam, że **Komisja przyjęła zaproponowany projekt uchwały.**

Pozostaje nam jeszcze wybór posła i upoważnienia go do przedstawienia projektu uchwały. Proponuję panią przewodniczącą Agnieszkę Pomaską. Nie jest obecna, ale przekazała mi swoją zgodę. Czy ktoś jest przeciw? Nie widzę. Dziękuję bardzo.

Stwierdzam, że Komisja upoważniła panią przewodniczącą do przedstawienia projektu uchwały.

Zamykam rozpatrywanie pkt III.

Przechodzimy do ostatniego pkt – IV – czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 18 maja 2026 r.

Rząd reprezentuje, podobnie jak w poprzednich punktach, pan minister Ignacy Niemczycki. Panie ministrze, proszę o zabranie głosu.

Sekretarz stanu w MSZ Ignacy Niemczycki:

Panie przewodniczący, dziękuję bardzo.

Posiedzenie Rady ds. Zagranicznych w formacie do spraw współpracy rozwojowej jest zaplanowane na 18 maja w Brukseli i będzie stanowić okazję do przedyskutowania spraw z bieżącej agendy rozwojowej i humanitarnej UE, ale też jej działań długoterminowych oraz wyzwań o charakterze strategicznym. Spotkaniu będzie przewodniczyć – bo jest to jednak Rada ds. Zagranicznych – wysoka przedstawicielka UE ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Kaja Kallas. Polskę będzie reprezentował podsekretarz stanu w MSZ Wojciech Zajączkowski.

Podczas posiedzenia przeprowadzona zostanie strategiczna dyskusja na temat przyszłości działań zewnętrznych w kontekście obecnej sytuacji geopolitycznej. Dyskusja będzie okazją do omówienia sposobu zwiększenia skuteczności, strategicznego ukierunkowania i widoczności działań, zwłaszcza w obszarze współpracy międzynarodowej i pomocy rozwojowej. Debata posłuży również refleksji nad zdolnością Unii Europejskiej do reagowania na przyszłe wyzwania oraz wzmacniania jej pozycji jako wiarygodnego i przewidywalnego partnera globalnego. Polska popiera silniejszą koncentrację na podstawowych interesach Unii Europejskiej, połączoną z większą elastycznością w ramach proponowanego Instrumentu Global Europe oraz uważa, że działania UE muszą stać się bardziej strategiczne.

Tutaj przypis: jak państwo wiecie, w ramach negocjacji nowych ram finansowych, jednym z tych instrumentów jest właśnie Instrument Global Europe, o którym teraz wspominałem. Więc ta dyskusja, mimo że nie dotyczy ram finansowych, to trochę zaczyna o te tematy.

Dla Polski ważne jest priorytetowe traktowanie naszego bezpośredniego sąsiedztwa, w szczególności Ukrainy, krajów objętych procesem rozszerzenia i partnerów wschodnich.

Spotkanie będzie także stanowić okazję do dyskusji nad rolą strategii Global Gateway w działaniach zewnętrznych UE. Nacisk położony zostanie na omówienie podejścia Unii Europejskiej wobec krajów partnerskich, w tym w kontekście uwzględnienia interesów UE przy jednoczesnej odpowiedzi na potrzeby partnerów.

Dla Polski Global Gateway to jest jeden z kluczowych instrumentów wzmacniających geopolityczną wiarygodność Unii Europejskiej i długoterminowe partnerstwa w bardziej konkurencyjnym, zmiennym i nieprzewidywalnym otoczeniu międzynarodowym. Unijna oferta musi być zarówno strategiczna, jak i odpowiadać potrzebom krajów partnerskich. Chciałbym tu podkreślić, że to, że Unia Europejska działa w sposób stabilny i przewidywalny, jest przez partnerów z państw trzecich doceniane.

W trakcie posiedzenia ministrowie przeprowadzą także dyskusję na temat skutków wojny w Iranie na rozwój i sytuację krajów rozwijających się, z naciskiem na kwestie bezpieczeństwa żywnościowego, energii, nawozów i łańcucha dostaw. Polska dostrzega ryzyko, że dalsza destabilizacja w krajach Rady Współpracy Zatoki Perskiej, ważnych i wieloletnich donatorów

pomocy rozwojowej i humanitarnej, może negatywnie wpłynąć na perspektywy rozwoju krajów słabiej rozwiniętych.

W ramach posiedzenia planowane jest przyjęcie konkluzji Rady w sprawie budowania spójnego podejścia do niestabilności instrumentów działań zewnętrznych oraz zrównoważonego rozwoju. Te zapisy konkluzji nie wywołują większych emocji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Krzysztof Truskolaski (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tym punkcie? Nie widzę zgłoszeń.

W związku z tym chciałbym zaproponować następującą konkluzję: stwierdzam, że **Komisja w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. przyjęła do wiadomości informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 18 maja 2026 r.** Sprzeciwu nie widzę.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV. Informuję, że na tym porządek posiedzenia został wyczerpany.

Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję państwu bardzo.